

det nuværende Tidspunkt i denne Sal og fra denne Plads er peget paa en enkelt Fare, som jeg synes, vort Samfund er sejlet ud i. Den Fare, jeg her sigter til, kan jeg udtrykke i den Sætning, at vi her i det danske Samfund er ved at sætte Friheden over Styr, og vedrørende dette Spørgsmaal kan jeg ikke se rettere end, at det politiske Parti, der foreløbig har leveret de største Fremskridt i Retning af Frihedsberøvelse indenfor vort Samfund, har været det nuværende Regeringsparti. Vi erkender, at Socialdemokratiet gennem et energisk og godt Organisationsarbejde er vokset frem til at blive Landets største Parti. Naar det er lykkedes, beror det efter min Opfattelse først og fremmest paa, at Socialdemokratiets Ledere har forstaaet at knytte en vis Forbindelse mellem den faglige Organisation og den politiske Organisation, saaledes at man vel nok uden at sige for meget kan udtale, at af 100 pCt. organiserede Arbejdere indenfor Valgretsalderen er de 90 pCt. socialdemokratiske Vælgere. Naar der er naaet et saadant Resultat, er det givet, at der i den Fremgangsmaade, der er fulgt, har maattet være en vis, man kan godt sige, Haardhændethed. Det er naaet gennem en haardhændet Fremgangsmaade i Organisationsarbejdet, gennem en indeksercoeret Presses Arbejde og sikkert ogsaa ved betydelige økonomiske Ofre fra Arbejdernes Side.

I denne Forbindelse vil jeg pege paa, om der, naar nu Socialdemokratiet er blevet et saa talstærkt og i politisk Indflydelse betydende Parti, saa ikke var Mulighed for, at dette Parti ligesom udvidede sit organisationsmæssige Syn og optraadte lidt mere frisindet overfor de Mennesker i vort Samfund, der ikke mener at burde gaa ind i denne Organisation. Jeg synes, vi her er ved et Punkt i vor Samfundsudvikling, hvor man fra Socialdemokratiets Side er med til at berøve Samfundsborgerne i vort Land deres personlige Frihed baade vedrørende Foreningsret, men ogsaa vedrørende Adgangen til at arbejde paa visse Omraader indenfor deres Erhverv. Jeg er fuldkommen klar over, at man fra Socialdemokratiets Side ud fra sin Samfundsopfattelse og ud fra sit Program betragter det som nødvendigt at være ret haardhændet i Klassekampen mod Kapitalismen og i Kravet om Disciplin. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det for mig ser ud, som om Socialdemokratiet kæmper for Broderskab mellem Menneskene ved at drive Klassehadet saa højt op som muligt, at det kæmper for at afskaffe

Klassedelingen ved at skærpe Klassebevidstheden. Vi har jo jævnlig hørt Socialdemokraterne skildre vort nuværende Samfunds Frihed og skildre, hvorledes Forholdene vilde ændre sig i gunstig Retning, naar Socialdemokratiet fik Magt til at gennemføre sin Samfundsopfattelse. Jeg vil minde om, at gennem mere end hundrede Aar kæmpede Borgerskabet i Danmark for politisk Frihed, Erhvervsfrihed, Tænke- og Talefrihed, Pressefrihed, Foreningsfrihed o. s. v., og disse Kampe endte med Sejr, en Sejr, der saa vist ogsaa er kommet Socialdemokratiet til gode. Billedet af alle disse Friheder, vi der har vundet, samler sig i, at det enkelte Menneske har Ret til at forme sit Liv, som han vil, med den ene Indskrænkning, at han ikke krænker andres Frihed. Jeg synes imidlertid, at man fra Socialdemokratiets Side paa visse Omraader har rejst Kampen mod Erhvervsfriheden, og hvis det er Tilfældet, vil det jo sige, at dette berører selve Fundamentet for vort Folks Samfundsbygning og Samfundsudvikling. Socialdemokratiet kan have Ret i det Syn, som saa jævnlig kommer til Orde, og som ogsaa er kommet til Orde bl. a. hos det ærede Medlem Hr. Jønson under denne Finanslovbehandling, at det, at et Menneske eller en Familie ikke har en vis økonomisk Basis for sin Tilværelse, kan dræbe Lysten til Livet og ogsaa dræbe Friheden. Men mon der ikke ogsaa er en Fare i modsat Retning? Mon der ikke ogsaa ligger den Fare ved den sikre Forsørgelse, som man tilsigter fra Socialdemokratiets Side, at man vil dræbe Friheden? Jeg kan ikke indrømme Socialdemokratiet mere, end at det, de kæmper for, dybest set ikke er Frihed, men det er rent ud sagt blot et vist Velvære for det enkelte Medlem af Samfundet. Jeg har den Opfattelse, at den almindelige Valgret er Midlet til, at de forskellige Erhvervsinteresser kan gøre sig politisk gældende og derigennem afskaffe de Monopoler, der hidtil har hindret en virkelig fri Konkurrence i at gøre sig gældende. Socialdemokratiet vil derimod bruge den politiske Frihed til at fjerne Erhvervsfriheden og derved indsnævre Individets private Livsførelse. Man kan da med Rette sige, at Socialdemokratiet tilsigter at gøre vort Erhvervsliv til en eneste stor Trust, hvis Magt til at tvinge alle Mennesker til at arbejde som dens Funktionærer langt overgaar den Magt, som de Truster, vi kender i Øjeblikket, har indenfor vort Samfund. Man vil derigennem skabe et behageligt Slaveri, der maaske erstatter paa visse Omraader